

Vendim nr. 24 datë 09.04.2024

(V-24/24)

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga: Holta Zaçaj, Kryetare, Marsida Xhaferllari, Fiona Papajorgji, Elsa Toska, Sandër Beci, Genti Ibrahimimi, Marjana Semini, Sonila Bejtja, anëtarë, me sekretare Belma Lleshi, në datën 09.04.2024 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 15 (K) 2023 të Regjistrimit Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: KLODIANA VEIZI

SUBJEKT I INTERESUAR:

KËSHILLI I LARTË GJYQËSOR, përfaqësuar nga zëvendëskryetari Ilir Rusi.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 7 (86-2022-48), datë 11.02.2022 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2023-220, datë 02.02.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 43, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 135, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6, 13 dhe 46 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Sonila Bejtja, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuases, e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Këshillit të Lartë Gjyqësor (*KLGG*), i cili ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Në datën 26.02.2022 KLGJ-ja ka hapur procedurat e ngritjes në detyrë në Gjykatën e Lartë, nga radhët e gjyqtarëve, për disa pozicione të lira në fushën e së drejtës administrative dhe asaj civile. Kërkuesja, e cila në atë kohë ushtronte funksionin e gjyqtares në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Durrës, ka kandiduar për dy pozicione të lira në fushën e së drejtës administrative dhe një pozicion të lirë në fushën e së drejtës civile. Rezulton se kërkuesja ka kandiduar edhe në procedurën e ngritjes në detyrë në Gjykatën e Apelit Tiranë për pozicionin e lirë në fushën e së drejtës civile.

2. Në përfundim të procedurave të verifikimit të plotësimin të kushteve të kandidimit, KLGJ-ja, me vendimin nr. 153, datë 14.04.2021 (*vendimi nr. 153/2021*), ka vendosur miratimin e raportit të vlerësimit etik dhe profesional, me qëllim gradimi të kërkueses, për periudhën e vlerësimit 2013-2016, duke e vlerësuar atë: i) për aftësitë profesionale - “Shkëlqyeshëm”; ii) për aftësitë organizative - “Shumë mirë”; iii) për etikën dhe angazhimin ndaj vlerave profesionale - “Shkëlqyeshëm”; iv) për aftësitë personale dhe angazhimin profesional - “Shkëlqyeshëm”, duke u vlerësuar në nivel të përgjithshëm “Shumë mirë”. Kërkuesja, duke mos qenë dakord me vlerësimin për kriterin “Aftësitë organizative” e ka ankimuar vendimin nr. 153/2021 të KLGJ-së në Gjykatën Administrative të Apelit, duke kërkuar shfuqizimin e tij, bazuar, ndër të tjera, në ligjin nr. 96/2016, datë 06.10.2016 “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 96/2016*) dhe ligjin nr. 98/2016, datë 06.10.2016 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 98/2016*).

3. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 7 (86-2022-48), datë 11.02.2022, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë, duke vlerësuar se ajo nuk mund dhe nuk duhet të përsërisë procedurën teknike të vlerësimit të pikëve të vendosura nga KLGJ-ja, e cila nuk realizon vetëm vlerësimin e kërkueses, por edhe të të gjithë kandidatëve të tjerë pjesë të së njëjtës procedurë kandidimi, duke vendosur standarde të njëjta për vlerësimin e tyre. Po sipas gjykatës së apelit, veprimtaria e KLGJ-së në zhvillimin e procedurës së vlerësimit të kërkueses është kryer në përputhje me Kushtetutën e ligjin dhe vendimi është marrë në respektim të procedurave të përcaktuara nga nenet 95 dhe 171, pika 5, të ligjit nr. 96/2016 dhe aktet nënligjore normative të këtij organi, siç janë vendimet nr. 264, datë 21.11.2019 “Për metodologjinë e pikëzimit me qëllim përcaktimin e nivelit të vlerësimit të gjyqtarit” dhe nr.

263, datë 21.11.2019 “Për miratimin e rregullave plotësuese të vlerësimit të gjyqtarëve”. Ndaj këtij vendimi kërkuesja ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

4. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-220, datë 02.02.2023, në dhomën e këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit për shkak se nuk përmbante shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012, datë 03.05.2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*). Sipas Kolegjit Administrativ, shkaqet e ngritura në rekurs nuk lidhen me shkelje të rënda procedurale, por me përmbajtjen e vlerësimit, e cila përbën kompetencë ekskluzive të KLGJ-së dhe i referohen hapësirës diskrecionare të vlerësimit që ka kjo e fundit. Gjithashtu, sipas Kolegjit Administrativ, nuk ka shkaqe të tilla që hapësira diskrecionare e vlerësimit të jetë ushtruar në tejkalim të parashikimeve ligjore.

5. Në datën 31.07.2023 kërkuesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual sipas objektit të tij. Kolegji i Gjykatës në datën 01.11.2023 ka vendosur kalimin çështjes për shqyrtim në Mbledhjen e Gjyqtarëve.

6. Në datat 03.11.2023 dhe 06.11.2023, disa prej anëtarëve të Gjykatës (katër prej tyre) kanë paraqitur kërkesa për heqjen dorë nga shqyrtimi i çështjes, për shkak se ndodheshin përpara rastit të parashikuar nga neni 36, pika 1, shkronja “ç”, i ligjit nr. 8577/2000 dhe neni 18, pika 1, shkronja “c”, i Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese. Në lidhje me këto kërkesa, Mbledhja e Gjyqtarëve të Gjykatës, me vendimin nr. 43, datë 06.11.2023, ka vendosur pranimin e vetëm njëres prej tyre. Gjithashtu, Mbledhja e Gjyqtarëve, me vendimin e së njëjtës datë ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. **Kërkuesja**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se gjatë procesit administrativ dhe atij gjyqësor i është cenuar e drejta për një proces të rregullt, në drejtim të:

7.1. *Parimit të paanshmërisë*, pasi dy nga anëtarët e trupit gjykues në Gjykatën Administrative të Apelit, konkretisht gjyqtarët A.D. dhe R.S., e kanë shprehur mendimin e tyre për të njëjtat çështje të ligjit në çështjen administrative me të njëjtat palë ndërgjyqëse dhe objekt padie, që i referohet shfuqizimit të vendimit nr. 154, datë 14.04.2021 të KLGJ-së “Për vlerësimin etik dhe profesional të gjyqtarës Klodiana Veizi, me qëllim gradimi për vitin 2019” (*vendimi nr. 154/2021*), për të cilën kanë dhënë vendimin nr. 3 (86-2022-40), datë 04.02.2022. Në thelb, bëhet fjalë për të njëjtën çështje ligjore që kërkohet të marrë zgjidhje nga Gjykata

Administrative e Apelit, pra kuptimin e “shkeljes së rëndë procedurale” në vlerësimin e procedurës së magjistratit. Ky parim është cenuar edhe nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pasi relatori i çështjes, gjyqtari G.M., ka qenë i përfshirë në dy procedura konkurrimi për dy vende të lira në Gjykatën e Lartë në fushën e së drejtës administrative, në të cilat është përfshirë edhe kërkuesja. Vlerësimi i kundërshtuar në procesin objekt i gjykimit kushtetues është kryer për efekt të plotësimit të këtyre dy vendeve të lira dhe është përdorur për renditjen e kandidatëve, përfshirë gjyqtarin G.M.

7.2. *Së drejtës së aksesit, të ankimit efektiv dhe asaj për t’u dëgjuar të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi gjykatat nuk kanë marrë në shqyrtim në themel pretendimet në lidhje me paligjshmërinë e vendimmarrjes së KLGJ-së për vlerësimin e periudhës së gradimit të ngritura në ankim dhe në rekurs. Arsyetimi i gjykatës së apelit është i metë dhe ai është mbështetur edhe nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë me një vendim të paarsyetuar. Të dyja gjykatat nuk kanë mbajtur asnjë qëndrim të qartë se çfarë duhet të kuptojmë me shprehjen “shkelje të rënda procedurale” në procesin e vlerësimit të gjyqtarit. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka vlerësuar shkaqet e rekursit duke mos analizuar pretendimet e kërkueses. Të dyja gjykatat kanë kryer vetëm formalisht një proces gjyqësor, pasi nuk kanë arsyetuar nëse ka pasur shkelje të rënda procedurale.

7.3. *Parimit të sigurisë juridike*, pasi të njëjtat fakte të vlerësuara nga KLGJ-ja janë vlerësuar ndryshe nga raporti i përgatitur për nevoja të procesit të rivlerësimit kalimtar, i cili është kaluar me sukses nga kërkuesja. Për këtë arsye, janë cenuar pritshmëritë e ligjshme të saj. Në vlerësimin e KLGJ-së mungon hetimi dhe analiza e rrethanave që kanë ndikuar negativisht në pikëzimin e kërkueses në të gjithë treguesit që lidhen me kriterin “Aftësitë organizative”, sipas nenit 74 të ligjit nr. 96/2016, duke mos aplikuar rritjen e pikëve sipas ligjit dhe metodologjisë. KLGJ-ja nuk ka respektuar nenin 95 dhe dispozitat e tjera të ligjit nr. 96/2016 për shkak të mosbalancimit të votës së relatorit të çështjes dhe anëtarëve të tjerë të KLGJ-së. Nëse përlllogaritet mesatarja e pikëve të dhëna, kërkuesja do të rezultonte me një pikëzim 93 pikë, që i përket vlerësimit “Shkëlqyeshëm”.

7.4. *Parimit të barazisë përpara ligjit*, pasi disa magjistratë të tjerë, të cilët kanë qenë në të njëjtat kushte si kërkuesja, janë vlerësuar shkëlqyeshëm nga KLGJ-ja. Metodologjia që ndjek KLGJ-ja për rritjen e nivelit të vlerësimit është tërësisht

subjektive. Edhe vetë akti i vlerësimit të KLGJ-së që është kundërshtuar nga kërkuesja nuk jep asnjë argument në këtë drejtim. Për këtë shkak, gjykatat, në mënyrë incidentale, duhej të konstatojnë paligjshmërinë e pjeshme të metodologjisë së KLGJ-së, e cila nuk ofron kritere objektive, transparente, të përcaktuara dhe të barabarta, për sa u përket elementeve që mbahen parasysh për rritjen e vlerësimit të magjistratit.

8. **Subjekti i interesuar, KLGJ-ja**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

8.1. Kërkuesja nuk ka shteruar mjetet juridike për pretendimin për *cenimin e parimit të paanshmërisë*, pasi, megjithëse ka pasur mundësinë e kundërshtimit të përbërjes së trupit gjykues në gjykatën e apelit dhe Gjykatën e Lartë, nuk e ka bërë një gjë të tillë. Në datën 07.11.2023 kërkuesja është njoftuar për datën, orën e shqyrtimit të çështjes, si dhe përbërjen e trupit gjykues të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, por nuk ka ngritur asnjë pretendim për këtë përbërje. Ajo nuk ka shteruar mjetet juridike as për sa u përket argumenteve që lidhen me faktin se gjykatat duhej të kishin ushtruar kontroll incidental nëse aktet normative të KLGJ-së janë ose jo në përputhje me ligjin, pasi nuk i ka paraqitur më parë në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm.

8.2. Edhe në themel pretendimi për *cenimin e parimit të paanshmërisë* të gjyqtarëve të gjykatës së apelit është i pabazuar, pasi vetëm fakti se ata kanë marrë vendim në një çështje të ngjashme ose kanë zhvilluar interpretim për ligjin e zbatueshëm, nuk mjafton për të mbështetur këtë pretendim. Për më tepër, rezulton që këtij pretendimi t'i jetë dhënë përgjigje e arsyetuar dhe shteruese nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë. Për sa i takon anëtarit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, që ka qenë dhe relatori i çështjes së kërkueses (gjyqtari G.M.), rezulton se ai ka paraqitur kërkesë për heqjen dorë nga gjykimi i çështjes, e cila nuk është pranuar nga kryetari i Gjykatës së Lartë, duke dhënë dhe arsytet përkatëse bazuar në dispozitat e Kodit të Procedurës Civile. Vetëm fakti se ai gjyqtar ka qenë pjesë e procedurës së ngritjes në detyrë në të njëjtin pozicion të lirë, për të cilin ka konkurruar dhe kërkuesja, nuk përbën arsye serioze për të vlerësuar njëanshmërinë e tij, në kushtet kur vetë kërkuesja nuk ka paraqitur asnjë provë në këtë drejtim.

8.3. I pabazuar është edhe pretendimi për *cenimin e së drejtës së ankimit*, pasi pretendimet e kërkueses kanë marrë përgjigje të arsyetuar dhe janë analizuar në mënyrë të detajuar nga gjykatat e zakonshme. Pretendimet për themelin e kërkesëpadisë, në thelb, lidhen me kundërshtimet e kërkueses për vlerësimin e

treguesve për të cilët ajo nuk ka qenë dakord, çështje që janë në juridiksionin e KLGJ-së. Kërkuesja gjatë gjykimit në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk ka identifikuar asnjë dispozitë procedurale konkrete që të jetë shkelur nga KLGJ-ja. Kjo e fundit e ka zhvilluar procedurën e vlerësimit në përputhje me parashikimet e Kushtetutës dhe të neneve 89 e vijues të ligjit nr. 96/2016, procedurë që i ka garantuar kërkueses të drejtën për t'u dëgjuar, për t'u mbrojtur, për të pasur një vendim të arsyetuar dhe për të kundërshtuar vlerësimin e bërë.

- 8.4. I pabazuar është edhe pretendimi për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit*, pasi fakti se kërkuesja ka marrë një vlerësim më të ulët se gjyqtarë të tjerë, pa paraqitur asnjë provë konkrete, nuk do të thotë se standardet e aplikuara nuk kanë qenë të njëjta.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkueses

9. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

10. Në këtë këndvështrim, kërkuesja, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të shkronjës “f” të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës “i” të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi është palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi kushtetues.

11. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në jurisprudencën e saj Gjykata ka vërejtur se ai përcaktohet nga nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neni 71/a, pika 1, shkronja “a”, i ligjit nr. 8577/2000. Ky kriter përbën parakusht që duhet përmbushur nga kërkuesi, i cili përpara se t'i drejtohet Gjykatës duhet të vërtetojë se i ka përdorur të gjitha mjetet juridike të njohura nga ligji dhe të mjaftueshme për të rivendosur të drejtat e shkelura. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individ i t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngrenë

ketë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 5 datë 09.02.2023; nr. 12, datë 09.03.2021; nr. 8, datë 19.03.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka pretenduar se kërkuesja nuk legjitimohet për pretendimet e saj për cenimin e parimit të paanshmërisë, për shkak se nuk ka shteruar mjetet juridike, pasi edhe pse ka pasur mundësinë e kundërshtimit të përbërjes së trupit gjykues në gjykatën e apelit dhe në Gjykatën e Lartë, nuk rezulton ta ketë bërë një gjë të tillë. Po sipas subjektit të interesuar kërkuesja nuk ka shteruar mjetet e ankimit as në lidhje me pretendimet se gjykatat duhej të kishin ushtruar kontroll incidental nëse aktet normative të KLGJ-së janë ose jo në përputhje me ligjin.

13. Në lidhje me këtë pretendim të subjektit të interesuar, në parashtrimet e saj të datës 26.12.2023, kërkuesja është shprehur se mosparaqitja e kërkesës për përjashtimin e anëtarëve të gjykatës së apelit nuk mund të shërbejë si argument për mos ta marrë në shqyrtim këtë pretendim. Kurse për sa i përket gjyqtarit të Gjykatës së Lartë, sipas kërkueses, procedura e shqyrtimit të çështjes në dhomën e këshillimit në Kolegjin Administrativ nuk i ka dhënë asaj mundësinë për t'u vënë në dijeni për përbërjen e trupit gjykues dhe, për këtë arsye, ka qenë në pamundësi për të ngritur pretendime për paanshmërinë e anëtarëve të atij kolegji.

14. Gjykata, bazuar në aktet e dosjes gjyqësore, konstaton se pretendimet për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit nga ana e KLGJ-së, për shkak se ka vlerësuar në mënyrë të ndryshme kandidatë në të njëjtat kushte si kërkuesja, dhe se gjykatat, në mënyrë incidentale, duhej të konstatonin paligjshmërinë e pjesshme të metodologjisë së vlerësimit të KLGJ-së, kërkuesja nuk i ka ngritur më parë në rekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë, por i ka parashtruar për herë të parë në ankimin kushtetues individual, duke mos shteruar kështu mjetet juridike efektive në dispozicion.

15. Nga ana tjetër, Gjykata vëren se kërkuesja i është drejtuar asaj me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Po kështu, Gjykata konstaton se kërkuesja ka ngritur pretendime edhe për procesin gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën e Lartë, për të cilin nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të saj kushtetuese përveç ankimit kushtetues individual. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se për pretendimet e tjera të kërkueses konsiderohet i plotësuar kriteri i shterimit të mjeteve juridike efektive.

16. Në lidhje me legjitimimin *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja "b", të ligjit nr. 8577/2000, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4-muaj

nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Gjykata ka theksuar se vënia në dispozicion të palëve e vendimeve të gjykatës ua bën të njohura atyre arsyet e vendimmarrjes, duke u dhënë mundësinë të ankohen nëse e shohin të arsyeshme. Për rrjedhojë, si datë e fillimit të afatit ligjor për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, që i korrespondon momentit të konstatimit të cenimit, në kuptim të nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, është data e marrjes dijeni efektivisht për vendimin gjyqësor të marrë në ushtrim të mjetit të fundit ankimor. Në rastin kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dijeni konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare ose njoftimit elektronik të tij, në rast se palët kanë lënë të dhënat elektronike të kontaktit (*shih vendimin nr. 42, datë 19.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Duke zbatuar këtë qasje në rastin konkret, Gjykata vëren se vendimi gjyqësor i kundërshtuar i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i marrë në dhomën e këshillimit (pa praninë e palëve), i është njoftuar kërkueses përmes adresës së postës elektronike në datën 30.03.2023, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë në datën 31.07.2023 (ditë e hënë), pra brenda afatit ligjor 4-mujor. Për rrjedhojë, kërkuësja legjitimohet *ratione temporis*.

18. Në këndvështrim të legjitimitetit *ratione materiae*, edhe pse Gjykata nuk ka ende një qëndrim për sa i takon zbatimin të nenit 71/a, pika 1, shkronja “ç”, të ligjit nr. 8577/2000, i cili parashikon verifikimin nga ana e Gjykatës të mundësisë për rivendosjen e të drejtave që pretendohen se janë shkelur, si kriter për legjitimitetin e kërkesës, në rastin konkret, duke qenë se shqyrtimi i kërkesës së kërkueses ka të bëjë me vlerësimin etik dhe profesional të saj si magjistrate, i cili mund të sjellë pasoja për të në kandidimet e saj të ardhme, Gjykata vlerëson se kërkesa legjitimohet *ratione materiae* për shqyrtim.

19. Gjykata evidenton se, sipas nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës dhe nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, juridiksioni kushtetues përcaktohet nga përmbajtja dhe natyra e pretendimeve të parashtruara. Kërkuësja ka pretenduar cenimin *e parimit të sigurisë juridike* nga KLGJ-ja, duke paraqitur si argumente në këtë drejtim se: të njëjtat fakte të vlerësuara prej saj janë vlerësuar ndryshe nga raporti i përgatitur për nevoja të procesit të rivlerësimit kalimtar, të cilin e ka kaluar me sukses; në vlerësimin e KLGJ-së mungon hetimi dhe analiza e rrethanave që kanë ndikuar negativisht në pikëzimin e kërkueses në të gjithë treguesit që lidhen me kriterin “Aftësia organizative”, sipas nenit 74 të ligjit nr. 96/2016, duke mos aplikuar rritjen e pikëve sipas ligjit dhe metodologjisë; KLGJ-ja nuk ka respektuar nenin 95 të ligjit nr. 96/2016; nuk është respektuar ligji nr. 96/2016 edhe për shkak të mosbalancimit të votës së relatorit të

çështjes dhe anëtarëve të tjerë të KLGJ-së; nëse përlllogaritet mesatarja e pikëve të dhëna kërkueses do të rezultonte një pikëzim me 93 pikë, sasi pikësh e cila i përket vlerësimit “Shkëlqyeshëm”.

20. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se kontrolli kushtetues ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit, kurse problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përfshihen në juridiksionin kushtetues, nëse nuk shoqërohen me cenimin e këtyre të drejtave. Mënyra se si gjykatat e zakonshme kanë përcaktuar faktet dhe kanë interpretuar ligjin e zbatueshëm në zgjidhjen e mosmarrëveshjes në shqyrtim përpara tyre nuk përbën lëndë kushtetuese. Çështjet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit, të cilat hyjnë në juridiksionin e gjykatave të zakonshme, mund të merren në konsideratë në gjykimin kushtetues vetëm nëse cenohen të drejta ose liri kushtetuese themelore. Në këto raste, Gjykata bën një vlerësim të natyrës kushtetuese, që dallon nga ai i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm (*shih vendimin nr. 38, datë 02.12.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Për sa më sipër, referuar argumenteve të sjella nga kërkuesja në mbështetje të pretendimit për cenimin e *parimit të sigurisë juridike* nga KLGJ-ja, Gjykata konstaton se ato kanë të bëjnë, në thelb, me mënyrën se si janë vlerësuar në rastin e saj kriteret e përcaktuara për kandidatët nga ligji nr. 96/2016 dhe, për rrjedhojë, mënyra e vlerësimit dhe e pikëzimit të saj sipas këtyre kriterëve. Kërkuesja nuk ka arritur të argumentojë cenimin e ndonjë të drejte ose parimi kushtetues për shkak të mënyrës se si ka vepruar KLGJ-ja në rastin e saj, apo se vlerësimi dhe pikëzimi i saj janë haptazi në kundërshtim me parashikimet ligjore ose në tejkalim apo mosrespektim të tyre, çka mund të vinte në dyshim procesin nga pikëpamja kushtetuese. Për më tepër, ky pretendim i kërkueses është ngritur në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm dhe ka marrë përgjigje të arsyetuar prej tyre se vlerësimi i saj është kryer në përputhje me Kushtetutën dhe ligjin dhe se vendimi i KLGJ-së është marrë në respektim të procedurave të përcaktuara nga nenet 95 dhe 171, pika 5, të ligjit nr. 96/2016 dhe aktet nënligjore normative të këtij organi kushtetues. Për rrjedhojë, ky pretendim mbetet me natyrë të pastër ligjore, ndaj nuk hyn në juridiksionin kushtetues dhe nuk mund të merret në shqyrtim.

22. Për sa u përket pretendimeve të tjera të kërkueses, Gjykata çmon t’i shqyrtojë ato në drejtim të cenimit të së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor, si dhe në drejtim të parimit të paanshmërisë në gjykim, të cilat hyjnë në juridiksionin kushtetues, prandaj në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, në vijim, ajo do të shqyrtojë bazueshmërinë e tyre në themel.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor

23. Kërkuësja, në thelb, ka pretenduar se gjykatat e zakonshme nuk kanë marrë në shqyrtim në themel pretendimet e saj në lidhje me ligjshmërinë e vendimmarrjes së KLGJ-së për vlerësimin e periudhës së ngritjes në detyrë të ngritura në ankim dhe në rekurs dhe nuk kanë mbajtur asnjë qëndrim të qartë se çfarë duhet kuptuar me shprehjen “shkelje të rënda procedurale” në procesin e vlerësimin të gjyqtarit, për sa i përket vlerësimit të “Aftësive organizative”.

24. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka prapësuar se pretendimet e kërkuëses kanë marrë përgjigje të arsyetuar dhe janë analizuar në mënyrë të detajuar nga gjykatat e zakonshme dhe ato, në thelb, lidhen me kundërshtimet për vlerësimin e treguesve për të cilët ajo nuk ka qenë dakord, çështje këto që janë në juridiksionin e KLGJ-së. Sipas këtij subjekti, gjatë gjykimit në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kërkuësja nuk ka identifikuar asnjë dispozitë procedurale konkrete e cila të jetë shkelur nga KLGJ-ja dhe se procedura për vlerësimin e saj është zhvilluar në përputhje me Kushtetutën dhe dispozitat e ligjit nr. 96/2016, konkretisht nenet 89 e vijues të tij, procedurë e cila ka garantuar të drejtën për t’u dëgjuar, për t’u mbrojtur, për të pasur një vendim të arsyetuar dhe për të kundërshtuar vlerësimin e bërë.

25. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se e drejta e aksesit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesin në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal (*shih vendimet nr. 32, datë 03.11.2022; nr. 5, datë 22.02.2022; nr. 22, datë 29.04.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata ka theksuar se kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë. Kur në rekurs janë ngritur pretendime me natyrë kushtetuese që lidhen me liritë dhe të drejtat themelore dhe kërkuësi nuk ka marrë përgjigje për to, për shkak të vendimit të mospranimit të rekursit, kjo përbën cenim të së drejtës themelore për proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 17, datë 13.03.2024; nr. 58, datë 13.11.2023; nr. 11, datë 16.04.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. E drejta për proces të rregullt përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsytimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë dhe funksioni i një vendimi të arsyetuar është t’u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë që ta

kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 9, datë 23.02.2023; nr. 11, datë 21.04.2022; nr. 10, datë 04.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Detyrimi për garantimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor nuk nënkupton se kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimet nr. 17, datë 23.03.2023; nr. 80, datë 18.12.2017; nr. 34, datë 13.06.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Për sa më lart, Gjykata vëren se në thelb pretendimi i kërkueses ka të bëjë me faktin se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë arsyetuar mjaftueshëm në lidhje me “shkeljen e rëndë procedurale”, i cili përbën shkakun e vetëm të parashikuar nga ligji nr. 96/2016, për të vënë në lëvizje procesin gjyqësor, për të cilin asaj i garantohet aksesi në gjykatë për të ankimuar vendimin *quasi* gjyqësor të KLGJ-së për vlerësimin profesional. Nisur nga kjo premisë, Gjykata vlerëson të theksojë se ky shkak për nga natyra e tij, në vetvete, përbën dhe shkak kushtetues, pasi aspektet procedurale të procesit të zhvilluar nga KLGJ-ja, si dhe eventualisht kontrolli gjyqësor i shkeljeve të rënda procedurale janë pjesë përbërëse, pavarësisht se në etapa të ndryshme të kontrollit kushtetues që ushtrohet për garantimin e procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës.

28. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se procesi gjyqësor i kundërshtuar është vënë në lëvizje me anë të kërkesëpadisë së kërkueses me objekt kundërshtimin e vendimit nr. 153/2021 të KLGJ-së, nëpërmjet së cilës ajo ka ngritur pretendime për mënyrën e vlerësimit të saj nga ana e KLGJ-së, për sa i përket komponentit të aftësive profesionale dhe angazhimit profesional të magjistratit. Gjykata Administrative e Apelit ka vlerësuar se pretendimet për pikëzimin dhe nivelin e vlerësimit të kandidatit nuk mund të ngrihen përmes ankimit të vendimit të KLGJ-së. Ndërkohë që pretendimet për shkeljet procedurale gjatë procesit të zhvilluar nga KLGJ-ja ajo gjykatë i ka lidhur me procedurën e fillimit të vlerësimit të magjistratit dhe ecurinë e këtij procesi, duke iu referuar konkretisht së drejtës së magjistratit për t'u njohur me projektraportin e vlerësimit dhe për ta kundërshtuar atë, për paraqitjen e provave, për dëgjimin në seancë dëgjimore, si dhe për të pasur një vendim të arsyetuar. Për rrjedhojë, gjykata e apelit ka vlerësuar se veprimtaria e KLGJ-së është kryer në përputhje me Kushtetutën e ligjin dhe vendimi është marrë në respektim të procedurave të përcaktuara nga legjislacioni në fuqi dhe nuk konstatohen shkeljet e rënda procedurale nga ato që pretendohen nga kërkuësja, të cilat përbëjnë shkak për të konstatuar nulitetin ose për të shfuqizuar e ndryshuar pjesërisht vendimin objekt gjykimi (*shih paragrafët 34 dhe 40-44 të vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit*).

29. Duke mos qenë dakord me vendimin e Gjykatës Administrative të Apelit, kërkuësja ka vënë në lëvizje Gjykatën e Lartë, duke parashtruar si shkak në rekurs, ndër të tjera, se nga

ana e KLGJ-së nuk është plotësuar detyrimi i asaj për barrën e provës dhe nuk janë respektuar dispozitat e ligjit nr. 96/2016 në lidhje me komponentin e aftësive profesionale dhe angazhimit profesional të magjistratit, si dhe se Gjykata Administrative e Apelit nuk ka arsyetuar dhe as ka mbajtur një qëndrim të qartë se çfarë duhet kuptuar me shprehjen “shkelje të rënda procedurale”. Në vlerësimin e shkaqeve të rekursit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka arsyetuar se nuk janë nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012 dhe se shkaqet e pretenduara nga kërkuesja në lidhje me shfuqizimin e vendimit të KLGJ-së nuk janë shkaqe që lidhen me shkelje të rënda procedurale, në kuptim të nenit 95, pika 7, të ligjit nr. 96/2016, por me përmbajtjen e vlerësimit, e cila përbën kompetencë ekskluzive të organit publik (*shih paragrafët 14 dhe 24 të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë*).

30. Në këtë këndvështrim, Gjykata thekson se interpretimi i ligjit është atribut i organeve që e zbatojnë atë dhe, nisur nga ky parim, sqarimi i kuptimit ose interpretimi i çdo dispozite ligjore të zbatueshme gjatë shqyrtimit të një çështjeje të caktuar është në kompetencë të gjykatave të sistemit të zakonshëm gjyqësor (*shih vendimet nr. 42, datë 25.05.2017; nr. 23, datë 17.05.2011 të Gjykatës Kushtetuese*), ndërsa juridiksionit kushtetues i përket vetëm të shqyrtojë nëse gjykatat kanë respektuar të drejtat e palëve në gjykim për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 32, datë 03.11.2022; nr. 3, datë 17.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

31. Për sa më lart, Gjykata konstaton se pretendimi kryesor i kërkueses gjatë procesit të kundërshtuar prej saj lidhet me kryerjen e “shkeljeve të rënda procedurale”, konkretisht mosrespektimin e parashikimeve ligjore dhe nënligjore që përcaktojnë metodat, treguesit për vlerësimin sasior dhe cilësor të punës së gjyqtarit, të cilat, sipas saj, nuk kanë gjetur zbatim gjatë vlerësimit të kryer nga KLGJ-ja. Për rrjedhojë, ajo ka pretenduar se këto shkelje kanë ndikuar në vlerësimin e përgjithshëm të saj. Pavarësisht këtyre pretendimeve, as gjykata e apelit dhe as Gjykata e Lartë nuk kanë arsyetuar nëse këto shkelje të pretenduara nga kërkuesja janë të tilla që përfshihen në konceptin e “shkeljeve të rënda” me karakter procedural, që përbëjnë shkakun e vetëm për kundërshtimin e procesit të vlerësimit në gjykatat e zakonshme. Në vlerësimin e Gjykatës, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, edhe pse në ushtrim të funksionit të saj si gjykatë e ligjit, kishte detyrimin të jepte përkufizimin e “shkeljeve të rënda” me karakter procedural, duke interpretuar në mënyrë përfundimtare dispozitat ligjore, e lidhur kjo edhe me hapësirën e juridiksionit gjyqësor për kontrollin e veprimtarisë së KLGJ-së, nuk e ka arsyetuar vendimin e tij në këtë drejtim. Për rrjedhojë, kjo mungesë arsyetimi e Gjykatës së Lartë nuk i ka dhënë zgjidhje përfundimtare çështjes së kërkueses, duke mos e bërë kështu efektiv aksesin e saj në gjykatë.

32. Në vlerësimin e Gjykatës, është detyrë e Gjykatës së Lartë që, në përputhje me funksionin e saj si gjykatë e ligjit dhe në kuptim të parimit të subsidiaritetit, t'u japë përgjigje pretendimeve me natyrë kushtetuese në rastet kur gjykatat më të ulëta nuk kanë kryer funksionin e tyre për interpretimin e ligjit të zbatueshëm. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se mënyra se si ka vepruar Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vë në dyshim respektimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, të parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës, në drejtim të së drejtës së aksesit, e cila duhet të jetë substantive dhe jo thjesht formale. Për këto arsye, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkueses për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar.

33. Në lidhje me pretendimin e kërkueses për cenimin e parimit të paanshmërisë në gjykim¹, në kushtet kur çështja do të rishqyrtohet nga Gjykata e Lartë, Gjykata vlerëson të mos ndalet në analizën e tij.

34. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkueses për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa pranohet pjesërisht.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71 dhe 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

V E N D O S I:

1. Pranimin pjesërisht të kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2023-220, datë 02.02.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 09.04.2024

Shpallur më 10.05.2024

¹ Gjyqtaret Marsida Xhaferllari, Fiona Papajorgji dhe Marjana Semini vlerësuan se ka cenim të parimit të paanshmërisë në gjykim nga Gjykata Administrative e Apelit, duke votuar për pranimin e këtij pretendimi në këtë drejtim.